

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

Слідуйте за сучасним пророком

Яке це благословення жити у цьому розподілі, в якому ми маємо сучасних пророків, провидців та одкровителів. Вже наступного місяця, під час Генеральної конференції, у нас буде чудова нагода послухати цих натхненних провідників. Моє запитання до кожного з нас буде таким: “Чи ми слухаємо? Чи ми намагаємося змінити щось у нашому житті, коли ми чуємо нашими серцями й вухами? Чи ми навчаємо цього в нашій родині?” Президент Дж. Рубен Кларк сказав: “Нам не бракує пророка, те, чого нам бракує—це, щоб люди прислухались та мали рішучість жити, як заповідав Бог. Це все що нам потрібно” (General Conference, October 1948).

Сам Господь навмисно розташував перший розділ Учення і Завітів першим. Він називається “передмовою”. Я припускаю, що Господь розташував його саме там, щоб передати нам певне послання: “Що Я, Господь, сказав, Я сказав і не відмовляюся; і хоч небеса й земля минуться, Моє слово не минеться, але все буде здійснено, чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (Учення і Завіти 1:38).

Як ми слухаємося? Сліпий послух—конструктивний, але послух, який поінформований, відданий та обміркований, звільняє душу та приносить рясні благословення. Досвід з життя Меріона Дж. Ромні пояснює цей принцип. Коли на початку кар’єри він працював

у політичній сфері, він стикнувся з болісною особистою дилемою: провідники Церкви у стислій статті засудили напрям тогочасної правлячої політичної адміністрації. “Коли я прочитав ту статтю,—сказав брат Ромні,—я знав, що мав робити, але цього було недостатньо. Я знав, що повинен був відчувати впевненість, аби слідувати пораді Церковних провідників і знати, що вони були праві. Це зайняло у мене цілу ніч, яку я провів навколішках, щоби отримати підтвердження цьому” (*Improvement Era*, October 1962, p. 742.). За інших нагод президент Ромні ділився цим могутнім свідченням, яке для кожного з нас може

*Прийдімо і послухаймо
голос пророка” і маймо
бажання підкоритися
тому, що Господь бажає
від нас, щоб ми робили,
аби ми могли стати більше
подібними до Нього*

Старійшина Джеймс Б.
Мартіно, президент
Східноєвропейської
території.

послужити проводом, коли ми намагаємося “обмірковано слухатися” тих, хто зараз висвячені Господом: “Я свідчу з мого власного досвіду, що ті, хто через могутню молитву і щире вивчення дізнаються про сказане сучасними пророками, і діють відповідно до цього, будуть відвідані Духом Господа й знатимуть через духа одкровення, що вони висловлюють думки і бажання Батька” (in Conference Report, April 1945, p. 90).

Коли ми поступаємося своєю волею волі Бога, це не тільки випробування відданості й вірності, але це і єдиний правильний шлях, яким ми можемо отримати духовний провід та захист у смертному житті, стаючи освяченими від гріха і готовими отримати піднесення у світі прийдешньому. Коли ми готуємося до майбутньої Генеральної конференції, що кожен з нас може зробити, аби підготуватися до неї? Чи у нас є конкретні потреби, про які ми готові дізнаватися в молитві? Пам’ятайте, що Дух торкнеться нас особисто й унікальним чином, якщо ми в молитві звернемося до Господа з щирим бажанням дізнатися. Якщо ми бажаємо слідувати пораді Господа, Він благословить нас таким чином, яким ми навіть не очікуємо. Ми наблизимося до Нього і наші сім’ї стануть більш об’єднані. “Прийдімо і послухаймо голос пророка” і маймо бажання підкоритися тому, що Господь бажає від нас, щоб ми робили, аби ми могли стати більше подібними до Нього. ■

Виступ старійшини Холланда на конференції Київського Українського колу.

МІСЦЕВІ НОВИНИ

Апостол Джеффри Р. Холланд відвідав Київ

Анжела Шварко

Київський Український кіл, Печерський приход

Візит апостола Джеффри Р. Холланда, члена Кворуму Дванадцятьох апостолів, у країни Східноєвропейської території проходив з 13 по 23 квітня 2017 року. Під час цього візиту його супроводжували старійшина Дональд А. Холлстром, член президентства кворумів сімдесятників, члени президентства Східноєвропейської території: старійшини Джеймс Мартіно, Ларрі С. Качер і Олексій Самайкін, провідники вищої влади Церкви відвідали Москву, Санкт-Петербург, Саратов і Київ.

З 21 по 23 квітня старійшина Джеффри Р. Холланд разом з дружиною Патрісією відвідав Київ. Під час свого триденного візиту апостол зустрічався з молоддю Церкви різних міст, проводив навчання для

місцевих провідників та відвідав конференцію Київського Українського колу.

На зустрічі з молоддю весь час було присвячено відповідям на запитання, які вона ставила. Під час навчання місцевих провідників старійшина Холланд підкреслив, як важливо жити відповідно до стандартів, встановлених Господом, і завжди пам'ятати про важливість сили священства, що була надана братам, а також про відповідальність, яка є його складовою.

Під час загальних зборів сестра Пекер згадувала про початок своєї місії в Україні, що був майже 3 роки тому. “Перші місяці були нелегкими для мене, але ми з чоловіком дуже вдячні за цей час, який ми провели разом з вами, і за те, що я постійно

відчувала зв'язок з Господом”. Президент Української Київської місії, президент Пекер, зауважив, що іноді нам здається, що ми начебто загубилися і що Бог забув про нас, але насправді Він пам'ятає всіх, знає куди Він нас привів, а це означає, що Він може допомогти.

Старійшина Холлстром підкреслив, як важливо навчатися вибирати правильно з того, що є у світі, та відкидати непотрібне. У зв'язку з цим потрібно пам'ятати, що дотримання Суботнього дня—це наш вічний завіт з Богом, а не програма, яка приходить і завершується.

Старійшина Холланд у своєму виступі сказав, що у залі напевно є люди, у яких болить серце, у яких є відчуття, що щось зруйновано чи зламано у душі. Треба пам'ятати,

що Бог любить “зламани речі”. Він знає, через що ми проходимо, і Він може все “полагодити”. Не треба втрачати віру, а треба продовжувати рухатися вперед. Те, що Він очікує від нас—скрушене серце і упокорений дух.

Старійшина Холланд порадив тим, у чиєму житті зараз буря, залишатися “у човні”. Важливо також розуміти, що це момент, щоб дізнатися, ким ми є насправді. Пройде час, і ми прийдемо у спокійну гавань, а проблема не є проблемою сама по собі, а те, як ми зможемо впоратися з нею. Бог зробить все, щоб благословити нас, однак треба пам’ятати, що чудеса приходять після сильних випробувань, а не перед ними. Христос не робив чудес серед тих, у кого було недостатньо віри, тому старійшина Холланд порадив “завжди залишатися вірними, тоді все буде відновлено і стане навіть ще краще. Жертовний Агнець “полагодить” все”.

Старійшина Холланд розповів, що якось намагався уявити собі, як би це було, якби він був присутнім там, де навчав Христос. Мабуть, це було б чимось особливим. Він також згадував, що Христос, поспілкувавшись з народом, просив їх, коли вони повернуться додому, обміркувати й молитися про почуте, через те що дуже важливо мати духовне підтвердження у нашому серці й розумі про ті настанови, які ми чуємо від провідників Церкви. Це допоможе нам бути мудрішими, сильнішими, це буде зміцнювати наші свідчення і допоможе ще більше відчувати Його любов. ■

До Нього йдіть

Тетяна Богдан

Київський Український кіл,
Печерський приход

“Музика надається Богом для здійснення Його цілей. Приємні мелодії пом’якшують душі людей і допомагають їм підготуватися до сприйняття евангелії”,— писав у своїх нотатках старійшина Брюс Р. Макконкі про важливе значення музики (Elder Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine* (1966), 521). Всеукраїнський фестиваль “Музична пектораль”, який вже вчетверте проводиться Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів, служить яскравим підтвердженням цих слів.

Фестиваль проводиться у Києві, але у ньому беруть участь гості з різних міст України. Щоразу цей чудовий музичний захід розкриває все нові й нові таланти. “Музична пектораль” об’єднує як професійних виконавців, так і аматорів. Деякі виступи стають справжнім відкриттям: адже так приємно побачити добре знайомого брата або сестру у дещо незвичній ролі співака або музиканта.

Цього року фестиваль відрізнявся особливим розмаїттям жанрів і стилів. Було багато юних виконавців, які продемонстрували, що їм підвладні як класичні твори, так і сучасні, зокрема джазові інтерпретації.

Приємним сюрпризом став номер, підготовлений представниками Київської академії свідомості Кришни. Це нова тенденція у

проведенні “Музичної пекторалі”, яка дуже сподобалася глядачам—запрошення представників інших конфесій свідчить про відкритість Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів до діалогу з тими, хто став на шлях пошуку істини.

Зворушливим і ніжним був виступ Віри Ващенко—вона виконала ліричну пісню з символічною назвою “Квітка душа”. Виступ зовсім юної сестрички Ніки Похилько зворушив весь зал, вона щиро по-дитячому заспівала грайливий російський романс. Дуже незвичайною була інтерпретація відомого твору Шуберта “Аве Марія”. Сестра Людмила Братун виконала його на домрі.

Вела концерт незмінна ведуча й організатор фестивалю “Музична пектораль” Катерина Сердюк. Вона нагадала звідки з’явилася назва музичного заходу. Пектораль—давня прикраса надзвичайної краси й витонченої роботи, знайдена у скіфському кургані. У ній багатогранно відображене життя предків. Сучасна музична пектораль так само багатогранно відображає наше життя.

Співведучим сестри Катерині виступив Михайло Трофименко. Він добре знайомий глядачам, як постійний учасник фестивалю, однак цього разу крім таланту виконавця він виявив свій талант концертмейстера. Михайло з музичної родини, тож з ним на сцені виступав і його брат Максим. Вони склали чудовий дует—фортепіано та труба.

Улюбленими виконавцями фестивалю стали скрипачки й подруги Людмила Сичова та Людмила

Олендарьова, а також соліст Капели бандуристів ім. Г. Майбороди брат Сергій Борисенко. Разом вони виконали гімн “До Нього йдіть”, який можна було б поставити епіграфом до всього концерту.

Надав натхнення виконавцям й глядачам сповнений духовного змісту вірш у виконанні Володимира Сичова. Запам’яталася джазова композиція у виконанні юного Олексія Ткаченко та виступ юної гості фестивалю скрипачки Лілії Олешко. Бурхливими оплесками вітали місіонера, старійшину Карра, який у цей вечір проповідував євангелію за допомогою музики як концертмейстер.

Завершився фестиваль спільним виконанням улюбленої пісні киян “Київе мій!”, яку виконали разом всі учасники й глядачі. Цікаво зауважити, що фестиваль збігся зі святкуванням Дня Києва, тож ця пісня стала приємним емоційним завершенням цього чудового заходу.

“Це був чудовий духовний вечір! Усе було організовано відмінно,— поділився своїми враженнями Юрій Сліпак.—Лунала музика, яку надихав Бог. Вона впливає на серця, сповнює їх красою. Окремо хотілося б відзначити й добре організоване технічне оформлення, яке надавало особливий колорит усім виступам. Тож подяка за це братам Іллі та Антону Ільїним, а також Володимиру Денщикову, які допомагали зробити це свято ще яскравішим”.

“Мені сподобалося те, що цей фестиваль з’єднав різні музикальні стилі, манери виконання, інструменти,—зауважила Софія Денщикова,—тому кожен з

присутніх міг отримати задоволення від того, що йому особисто найближче. Усі виступи дарували почуття спокою, радості й любові”.

“Сьогодні я особливо відчув, як зростає наша Церква, як сильно впливає Дух, коли лунає така прекрасна музика, як чудово відчувати себе часткою цієї великої дружньої талановитої сім’ї! Адже через ці натхненні виступи благословляється кожен з нас. Ми отримуємо духовний стимул радіти й служити,

ми насичуємося такою радістю, що хочеться ділитися цим з усім світом!” —сказав В’ячеслав Некрасов. “Концерт створив піднесений, наповнений прекрасними духовними емоціями настрій,—підтримала чоловіка Ірина Некрасова.—Мій чоловік не був особливим прихильником подібних заходів, але, коли ми відвідали першу “Музичну пектораль”, він кардинально змінив своє ставлення. Зараз цей фестиваль—наш найулюбленіший музичний захід!” ■

УЛЮБЛЕНІ ВІРШІ ЗІ СВЯЩЕННИХ ПИСАНЬ

Щороку у вересні, після канікул, починаються заняття семінарії та інституту релігії, де молодь Церкви вивчає Священні Писання. У новому навчальному році семінаристи та студенти інституту почнуть вивчати Книгу Мормона, користуючись новими посібниками. На цих заняттях студенти будуть вивчати Священні Писання не тематично, як на Недільній школі, а послідовно, розділ за розділом. Ці заняття допомагають молоді наближатися до Спасителя, відчувати вплив Святого Духа та бути серед друзів.

Євангелія врятувала моє життя

Вікторія Харда

Українська Дніпропетровська місія

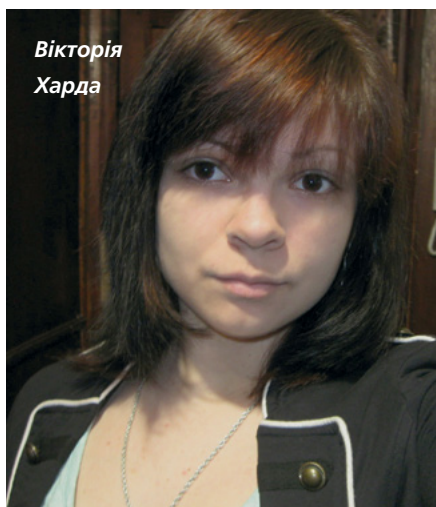
Одного разу, на першому курсі університету на занятті з філософії нас познайомили з відомим висловом, який приписують Сократу: “Я знаю, що я нічого не знаю”. Мене вразила геніальність і правдивість цього вислову. Ті мізерні знання, які ми маємо, завжди повинні поповнюватися, але й цього буде недостатньо. Все життя ми чогось навчаємося. Хтось вчиться писати, хтось танцювати, а хтось вчиться, як жити.

Мое духовне навчання почалося у 21 рік. До цього я була скептиком і агностиком. З точки зору логіки я розуміла, що довести відсутність вищих сил не зможу, але й підтвердження їхнього існування я не знаходила. Був час, коли я пройшла крізь дуже нелегкі випробування, тому була закрита для всього духовного, була сліпою і не могла побачити прояв руки Господа у своєму житті. Але Він послав у моє

життя місіонерів, і воно повністю змінилося. Я почала навчатися жити наново. Саме євангелія Ісуса Христа врятувала моє життя.

Я б ніколи не повірила у це, якби це не сталося у моєму житті. Коли я почала вивчати Книгу Мормона й Біблію, зі мною почали відбуватися величезні зміни. Життя набуло сенсу, якого я не бачила раніше. Зараз я можу з чистим серцем свідчити, що вчення євангелії благословляють й змінюють життя. Саме завдяки заняттям в інституті релігії ми глибше пізнаємо природу Христа, Його настанови та розуміємо, як ми можемо наблизитися до нашого Небесного Батька. На цих заняттях я познайомилася з багатьма чудовими людьми, з якими ми разом поїхали до храму, де я отримала новий духовний досвід. Дуже важливо, що є люди, які готові підтримати тебе духовно, а якщо треба, то зрозуміють і поведуть за руку.

Щодня я дякую Богові за все те, що відбувається у моєму житті та за можливість навчатися. ■

Вікторія Харда

Катя Г.

Натхнення на весь день

Катя Г.

Українська Дніпропетровська місія, Донецька філія

Я навчалася у семінарії лише рік, але вже можу сказати, що завдяки цьому відбулося багато змін у моєму житті. Коли я вивчаю Священні Писання перед тим як піти до школи, у моєму серці виникає чудове почуття. Це дає мені натхнення на цілий день.

Звісно, що мені непросто підніматися о шостій ранку, але це велике благословення, що ми маємо можливість насичуватися словом Божим і здобувати знання, які допомагають ставати більш схожими на Ісуса Христа.

Я вдячна Небесному Батькові за можливість глибше вивчати Його євангелію, зміцнювати віру та особисте свідчення. ■

Духовна зарядка

Вікторія Голошук

Українська Дніпропетровська місія, філія Нові дома

Моя історія у Церкві почалася більш ніж 10 років тому. “Мамусю, не турбуйся, я туди ніколи не піду!” Але й досі я не жалкую, що стала членом Церкви. Для мене все було цікаво і по-новому від самого початку—можливість знайомитися та спілкуватися з багатьма людьми, брати участь у різних заходах. Майже з початку мені повідомили про уроки, на яких вивчають Священні Писання. Тоді, у мої 15 років, це були заняття семінарії, які проводилися вдома у однієї дівчини, яка була нашим учителем.

Нас було небагато—3–4 студенти. Нам часто казали, що важливо стежити за тим, яку частину свого часу ми приділяємо духовним справам. Це було для мене новим. Завжди, коли ми були готові до уроків й активно брали участь у обговоренні, нам давали наклейки для Священних Писань та солодоші. Це було приємно. Зараз я згадую з посмішкою ті заняття, тому що розумію, що це не головне, але саме вони стали для мене початком великого курсу, курсу довжиною у життя, тому що вивчати євангелію необхідно постійно! За минулі 10 років я відвідала не всі уроки—зайнятість, хвороби, вимушені від'їзди. Але більшу частину занять я відвідала.

Виконання домашніх завдань, підготовка духовних промов, перше

свідчення, участь в обговореннях на уроках—все це приносило у моє життя додаткове хвилювання й деколи страх, тому що я серйозно ставилася до навчання у семінарії, а в мене не завжди все виходило. Але старання вчителів, за умови, що ти їх уважно слухаєш і намагаєшся слідувати Священним Писанням, не були марними. Винагородою стало знання євангелії, яке з кожним

Вікторія Голошук

уроком зростало у мені внаслідок моєї особистої підготовки. У кінці кожного навчального року був випускний. Це було справжнє свято: улюблені вчителі, друзі, сертифікати про завершення вивчення певного навчального курсу, символічні подарунки, пригощення й фото на згадку. Незабутньо!

Заняття у Церковній системі освіти змінили моє життя на краще. Я розвинула у собі чудову звичку—починати день з “духовної зарядки”. Я вивчаю Священні Писання вранці. На початку дня це чудовий додаток до молитви! Хоча я інколи читаю й у метро—хто запізнюється на роботу, мене зрозуміє. У дитинстві я не любила читати, але зараз у мене немає з цим проблем. Знання, отриманні на уроках семінарії та інституту,—це безцінний дар від Небесного Батька для нас, молоді Церкви.

Вірш з Біблії чітко передає сенс вивчання євангелії з дитинства: “Привчай юнака до дороги його, і він, як постаріється, не уступиться з неї” (Приповісті 22:6). Семінарія та інститут релігії зміцнили моє свідчення про Ісуса Христа та Його Церкву. Я дуже часто бачу плоди цієї духовної роботи у своєму житті. І навіть, коли з’являються труднощі, я шукаю настанови від Господа саме у Священних Писаннях.

Вивчайте Писання, вивчайте напам’ять улюблені вірші, діліться ними з оточуючими людьми, і ваше життя наповниться духовністю! Я перевірила це на собі й кажу вам: “Це працює!” ■

Семінарія—це наш жезл із заліза на вузькому шляху

Олександр Піддубний

Київський Український кіл,
Борщагівський приход

Пам’ятаю свій перший рік у семінарії. Той досвід надовго закарбувався у моїй пам’яті. Не забуду свого першого вчителя, мій перший клас. Тоді нас було небагато. У невеликій класній кімнаті стільці стояли по колу. Через те що це був мій перший рік, всі студенти були старші за мене на кілька років, для деяких цей рік був останнім.

Мене цікавило все. Я мав палке бажання ретельно вивчити Священні Писання. Я хотів полюбити Писання і намагався, щоб вони посіли особливе місце у моєму житті. Моє бажання було сильною мотивацією для мене, і зрештою я отримав свідчення про істинність Священних Писань.

У цьому році завершилося моє навчання у семінарії. Це був час роздумів і висновків. Яку роль семінарія відіграла у моєму житті? Що вона змінила у мені? Що я зробив цінного як семінарист? Відповіді на ці запитання прийшли не одразу, а поступово.

Семінарія дуже сильно вплинула на моє життя. Вона навчила мене знаходити істинні принципи і хороших людей. Вона—органічна

Олександр Піддубний

Допоможіть своїм дітям побачити світ євангелії

Людмила Герра Міранда
Київський Український кіл

Як чудово усвідомлювати, що наш Небесний Батько любить нас! Він допомагає нам отримувати свідчення про євангелію, віру та силу Бога. Вивчаючи Писання, ми сіємо насіння віри і сподіваємося побачити диво її цвітіння, а потім і зібрати її плоди.

Я маю доньку Лауру. Коли вона почала відвідувати уроки семінарії, я помітила, що її життя стало наповнюватися радістю, віра почала зростати, вона стала краще розуміти такі важливі доктринальні теми, як

Людмила Герра Міранда
зі своєю дочкою Лаурою

частина мого життя, яка допомагає знайти у Священних Писаннях опору й натхнення для кожного його відрізку. Семінарія є моїм місцем розмірковування про моє власне життя й отримання відповідей.

Важливо не тільки відповідати на запитання, але й ставити їх. Писання навчили мене знаходити запитання, що мене дійсно цікавлять. І тоді, отримавши відповідь через духовний пошук, ти отримуєш великі благословення і відчуваєш вдячність за це. Семінарія зробила мене більш смиренним. Розуміючи кінцеву ціль Бога,—зробити нас щасливими—я готовий до випробувань.

Я згоден з Президентом Спенсером В. Кімболом, який сказав:

“Як би мені хотілося, аби кожний хлопець і дівчина могли відвідувати семінарію, бо саме там вони пізнають багато істин євангелії. Семінарія—це те місце, де у багатьох з них в розумі закарбовуються ідеали стосовно того, що вони збираються робити, і вони йдуть служити на місії” (“President Kimball Speaks Out on Being a Missionary”, *New Era*, May 1981, 49). Я вдячний за цю програму, вона насправді допомагає мені вирішувати мої проблеми у житті. Я знаю, що семінарія є нашим жезлом із заліза на вузькому шляху. І коли ми рухаємося, спираючись на нього, то ми духовно зміцнюємося і стаємо подібними до Ісуса Христа. ■

план спасіння, Викуплення Ісуса Христа та відновлення Церкви. Завдяки семінарії Лаура почала будувати своє життя згідно євангельських принципів. Мені радісно від того, що вона приходить додому після уроків семінарії з добрими почуттями, розповідає нам, її батькам, про те в чому вона стає більш схожою на Спасителя. Крім цього, Божественний план щастя став для

неї більш зрозумілим, і вона намагається слідувати йому в житті.

Я можу сказати, що я—щаслива мама, і тому раджу іншим батькам допомагати своїм дітям брати участь у цій програмі. Ваші діти отримають силу, засновану на вірі, і вона сприятиме їхньому духовному зростанню. Ваші діти отримають світло, їхнє знання євангелії буде глибшим і свідчення зміцниться. ■

хто сприймає, розуміють один одного, і обидва напучуються і звеселяються разом” (УЗ 50:22).

Зараз я маю привілей викладати один з курсів інституту. Як учитель я зрозумів певну цікаву річ—те, про що ми дізнаємося під час уроку і які відкриваються нам істини, залежить від нашої особистої підготовки до уроку. Це просто дивовижно, як наш Небесний Батько все продумав наперед і підготував багато чинників, які допомагають нам розуміти свободу вибору. Ми ніколи не пізнаємо і не отримуємо те, чого не заслужили, до чого духовно не доросли. Ті доктрини та знання, до яких ми не готові, не будуть сприйнятими і просто не запам'ятаються, вони не матимуть для нас жодної цінності, доки ми не вийдемо на певний рівень духовної підготовки.

Навчання у групі є чудовим ресурсом для отримання знань та одкровень. Воно не замінює особистого вивчення Священних Писань, але воно необхідне, якщо ми хочемо значно поглибити наше знання і більше відчувати Святого Духа. У цьому випадку клас інституту дає прекрасну можливість цього досягти.

Я маю свідчення про важливість програми інституту релігії. Воно будувалося протягом декількох років старанного вивчення, підготовки й регулярного відвідування уроків. Через це я б хотів запросити молодь на заняття інституту релігії, семінарії чи будь-які інші навчальні заходи у групі однодумців у новому навчальному році. ■

“Напучуються і звеселяються разом”

Олег Колобанько

Українська Львівська місія, Івано-Франківська філія

Система церковної освіти унікальна у багатьох аспектах, але головне, що я б хотів підкреслити, —це особливий спосіб подачі

матеріалу. У більшості навчальних закладів предмети викладаються у вигляді лекцій. А на уроках семінарії та інституту знайомство з євангелією і вченнями Церкви відбувається не лише через викладання матеріалу вчителем, але й через його спілкування зі студентами, які висловлюють свої думки, погляди та діляться надбаним духовним досвідом. Така система, на мій погляд, працює більш ефективно. Викладач знає потреби студентів, і вони найактивнішим чином залучені у процес навчання, розмірковуючи і роблячи свої духовні відкриття. Що є безцінним!

Святий Дух працює не лише через учителя, Його можуть відчути всі присутні. Зі свого студентського досвіду можу сказати, що на заняттях Святий Дух навчає всіх, як про це сказано у книзі Учення і Завіти: “Отже, той, хто проповідує, і той,

Олег Колобанько

